

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: *G. L.*

Cím: *Budapest — a barlangok városa*

Forrás: *Pesti Hírlap*

Pp.

(Hely)

1938. 29

(Idő)

(Köt. v. füz.) (Ol)

Osztályozás

Tárgy

551.44

Hely *

Idő

"1938"

Személy

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Szekesitovárosi háziyomda 1927 — 1095

Budapest — a barlangok városa!

**Az atáaknázott Várhegy —
Mammutcsontok, jégkorszak, török-
világ — Barlangkutató és
idegenforgalom**

A Magyar Barlangkutató Társaság a napokban tartotta tisztújító közgyűlését. Barlangkutató... Mit értsünk ezalatt? Felkrestük Kadie Ottokár dr. egyetemi tanárt, a Társaság ügyvezető elnökét, hogy felvilágosításokat kérjünk tőle e rendkívül érdekes, kevésbé ismert tudományról.

— Magyarországon mintegy harminc éves multra tekinthet vissza a barlangkutató — kezdte fejtegetését a neves geológus. — Egyik közismert eredménye az Aggteleki, vagy Baradla-barlang feltárása és rendezése. Legújabbban a várhegyi pincebarlangokat igyekezzük rendbehozni, mind idegenforgalmi, mind egyéb szempontokból. Ezek a különös mésztufa-üreges valóságokkal aláaknázják a Várhegy legtöbb házát, természetes pincésort alkotva a mesterséges pincék alatt. Mintegy négy éve hívták fel rájuk figyelmünket. Feltáráruk azóta rendszeresen folyik, a főváros és a szakminisztériumok támogatásával. Sok helyütt már a villanyt is bevezetjük, a leleteket pedig a kerületi előjáróság ódon felső-pincéjében tesszük közszemfére. Itt van a Barlangmuzeum.

— Milyen korból származnak ezek az üregesek?

— A jégkorszakból, sőt a jégkorszak előttről. Erre vall, hogy jegesmedve-csontok mellett őskori elefánt-, sőt mammutfogakat találtunk bennük; nem is szólva a szillexből faragott késekről és egyéb eszközökről.

— Buda lakói tudtak e barlangok létezéséről?

— A török időkben laktak bennük emberek, és azóta jóformán teljesen feledésbe mentek. Holott jeles jelentőségük egészen kivételes, már csak kiterjedésükkel mérve is. A Várhegy belsejében, a Disztértől kezdve, a legtöbb utca alatt összesen mintegy tíz kilométer hosszú barlangsor nyúlik el. Nincs a világnak még egy nagyvárosa, amely ilyen földtani különlegességgel rendelkezne, Budapestet e tekintetben is előnyben részesítette a Természet. Hiszen székesfővárosunk környékén fekszik a Ferenchegy Pálvölgyi, sőt a Szemlőhegyi barlang is, amellyel cseppköveinek gazdagságával, körözsaival, pompás aragonit-képződményeivel páratlanul maga nemében.

— Veszélyes-e a barlangkutató?

— Hát... ahogy vesszük — mosolygott Kadie dr. — A kutatók felszerelése mindenesetre festői egybeszabott vízhatlan ruha, rohamsisak, csákány, bányamécses, kötelek, hágcsók... Az ismeretlen barlang mélyében egymáshoz kötve, libasorban tapogatózunk előre. Nem tulságosan barátságosak a zombolyok, ezek a hegy szívébe nyluló, merőleges aknáknak, akik ilyenbe beleesnek, aligha látna többet napvilágot! Még veszélyesebbek a rókalyukaknak hívott szűk, alacsony, csőszerű tárnák, melyeken hasmánpresélt át magát az ember, sose tudva, mikor merre kell fordítania a testét. Mintha sírban mozognánk ötven hatvan méteren keresztül. Fojtott levegő, nyomásztó sötétség, néha denevérek csapódnak arcunkba, néha rókába, borzba botlunk... De mindez a mesterséggel jár, nem számít. Csak az a fontos, hogy a tudományos, módszeres barlangkutatósbarm, magyarok vezetünk a többi kultúr nép előtt és hogy feltárt barlangjaink szépsége, változatossága kellő népszerűsítés mellett még inkább jökezzék a kis országunk vonzóerejét.

G. L.